

København 27/12 - 1938.

Kære Martinus!

Jeg synes, at jeg vil fortælle Dem, at jeg ganske pludselig lille Juleaften efter i 1½ år at have gået rundt i den faste Overbevisning, at der var begået stor uret imod os, blev klar over, at det hele ene og alene skyldtes primitive Lides i min Karakter. Skönt det var en meget ydmygende Følelse, fyldtes mit Sind dog med en stor Glæde over at være kommen til Løsningen, og jeg erkendte, at det var rigtigt, som de skrev i Ales Brev til mig fra Sommeren 1937 - at jeg skadede Ales Sag - og at de ubehagelige Tider, vi har haft, har været en kedelig - logisk Maade at vise os dette paa, hvorved det er blevet et Middel til i vor egen Tid at gaa godt den Vilje, der alene kan blive en Garanti for Overvindelsen af disse lave Naturs.

Kærlig Hilsen
fra min kone og Ales hengivne Pige Jæstebæk